

תהתאלה

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

אילו היו יודעים כמה עמשיח
קרוב, היו ווקדים ברחובותי.

ראו נסדד 26

הוצאה תגינית מיוחדת לזמ הגאולה י"ט כסליו

שירתי י"ט כסליו תשי"ז בפרסום ראשון

ערב שבת קודש פ' וישלח - חג הגאולה י"ט כסליו
ה'י' תהא שנת אראנו סגולות

שמ

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

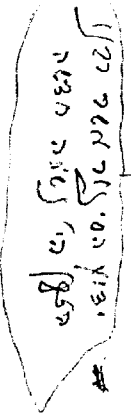
בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרבז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

נשמתו החדשה של אדה"ז וקיבוץ גלויזת שעל ידי משיח

לרגל יום הבהרי י"ט כסלו – חג הגאולה דלי"ק אדמו"ר הזקן, מובא בזה צילום נדיר ומיוחד (מוקטן) מהגת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת יום ב' דחה"ש ה'תשט"ז שנדפס בבוטאון חב"ד (גליון יא ע' ו ואלך) בענין הנשמה החדשה של אדמו"ר הזקן והקשר לקיבוץ גלויזת שעל ידי משיח מעניין לצייץ אשר המניח הדגיש דוקא את הנקודה שבדורנו הנשמות הז' רובן ככולן אינן חדשות, ואלו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א העביר קו מחיקה על המילים "ובשעה שישנן" והוסיף בכתיב: **ידוע הסיפור אשר רבנו הזקן חי' נשמה חדשה ונשמות חדשות, הרי זה סימן לקיבוץ גלויזת שעל ידי משיח** (ומובן שינוי המשמעות שבזה. המו"ל)

מלך. כחוב ואש'ם דברי' במ"ד ובצל ידי' כלי'ת'ד' לנפוע שמים וליסוד ארץ. ואש'ם דברי' כפר'ן תכונה על פורת, ובצל ידי' כלי'ת'ד' – מצות. מצות זו צל, ספיף ועל ידי' זה נמשך חקיל'ן של לנפוע שמים וליסוד ארץ.
שואלים על כך: ברי'ת'ם חסידים חיל' מה לפנ' סתן חורה יסתן חורה יתה כשנה ב' אלים ומפשי' לברי'ת'א' ואל' אוסידים שגפיע'ם שמים ויסוד ארץ נעשים על ידי' חורה ומצוות ומפשי' חרי'ק' שלנפוע שמים וליסוד ארץ נאמר על חזמו של קיבוץ גלויזת, שאו יחידים שמים וראו חרשים וכליעו' שאו חתי'נה גם נשמות חדשות וזה יהי' על ידי' חורה ומצות דוק.
נסתו ראי' שסימן לקיבוץ גלויזת הוא נשמות חדשות, הנשמות שבודורית'ו ונאסיד'י של חירות קודמים אהיה יובן ככולו נשמות לא חדשות, חסידות, חסידות, חסידות – חסידות – חסידות. חסידות כמבואר בהלכות במש' הנולדלים, דשעת' שישנן ונשמות חדשות, הרי זה סימן לקיבוץ גלויזת שעל ידי' משיח'.

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלילמתו
פרטים בטלפונים: ארשת הברית – 778-6670 (718), ארץ הקודש – 873-0823 (04)

3 דבר מלכות – שוהה בפרסום ראשון

ב"ת

והכריז כ"ק אדמו"ר שליט"א: "ידים על העליונה" / משיחת י"ט כסלו ה'תש"ז
9 זמן הגאולה – פרסום ראשון בלה"ק
כשבוצרת שריפה לא עורכים שום חשבונות / הזמן הנוכחי באור הגאולה

15 המעשה הוא העיקר
לערון התוודעות חסידותיות בכל מקום ומקום כפשוטו / חודאת למעשה בפועל
17 ניצוצות של משיח
ימנו אלה – ימות המשיח / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

18 מאמר המלך
ב קטעים נפלאים ממאורי כ"ק א"ש

19 "זילחות מלחמת ה' – וינצח" – פרסום ראשון בלה"ק
הטלון המול בשכס / שיחה בענין שלמות הארץ
23 יומן תש"מ – פרסום ראשון
חלק "א מתוך "יומן תש"מ" המתפרסם לראשונה על-גבי גליונו מדוי שבוע

28 כתלי"ק – פרסום ראשון
"דאס אזי עצמות ומהות אליון" / צילום נדיר ממהות הרבי על שיחת אחש"פ הישי"ת

מערכת "יחי המלך"

במסורת: "מטוה משיח" שע"י "אגודת חסידת חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדי"ש מה"מ
יוצא-לאור על-ידי: תלמידו ה"קבוצה", "חזילי בית דוד", ישיבת תורת'ל המרכזית, "צרת משיח" 770
סניף ארה"ב: 11213 Brooklyn, NY 38, Kingston Ave. #38 778-6670 (718) טלפון: 383
סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרדיט-שמואל, חיפה. 26385 ● טלפקס: 873-0823 (04)
דואר אלקטרוני: yeh_n@television.net.il ● אינטרנט: http://www.moshaich.net/blind

והכריז כ"ק אדמו"ר שלז"א: "וילדים על העלונה!"

לרגל חג הגאולה י"ט כסלו י"א ראש השנה לחסידות", הנינו מביאים בזה לראשונה שיחה מהתעודות כ"ק אדמו"ר מלך השיחה שליט"א בחג הגאולה י"ט כסלו ה'תש"ז - הסבר נפלא על הכרח לימוד תורת החסידות על-פי נגלה דתורה השירה נערכה בלה"ק ע"פ סרט הקלטה מההתעודות, ונוספו בה מראי-מקומות. ההתעודות כולה (באידית, כולל שיחות נוספות שיעוד לא נדפסו) תצא-לאור בע"ה בחודשים הקרובים בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"ז [ובזאת אנו כופלים בקשתנו בפני מי שיש בידו הנחות משיחות כ"ק אד"ש מה"מ שיעדין לא פורסמו, למסור אותם לידנו וזכות הרבים תעמוד לו]

תרגום ונערך ע"י מערכת "הי המלך" - בלתי מוגה

א. ישנם כמה סיפורים שסיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר, וכן כמה סיפורים מחסידים, אודות הזמן של התחלת הפצת תורת החסידות - שכאשר הגיעו לדבר עם "עולם'שע" בנוגע ללימוד החסידות, היו מבקשים רא"י ושוואלים "הא מגין לך?", וכאשר הביאו להם רא"י מהזוהר או מספרי קבלה, היו טוענים דורשים אשר רצונם - ברא"י מנגלה דתורה. והנה, ע"י שרבותנו נשיאנו גילו לנו ענינים בחסידות כפי שהם נגלה - אפשר לענות גם על שאלות אלו וכיצד בהם, אפילו בדורותינו אלה (כדלקמן סעיף ב').

עד כמה היה לימוד הנגלה אצל הרביים, ובמילא - עד כמה דרשו זאת מתלמידיהם, הרי -

ער איז דאך פארט געווען מלושב אין א גוף איז שייכות על כל פנים **בדקות שבדקות, וכמוסופ ע"ז כ"ק אדמו"ר האמצעי**. אבער איצטער אז ער האט צו דעם קיין שייכות ניט, איז ווי קען ער ענטפערן אויף אזויגע ענינים?

דער תירוץ אויף דעם איז - **בהקדמה, די ש מקשיין: וואָס איז שייך בכלל בעטן ביי א רבי'ן, עס איז דאָך אַן ענין פון א ממוצע?**

אזערע פרעגן דאָס זעלבע בנוגע לעניני יראת שמים. - איינער א משולח - פון די **היינטיקע משולחים** - אז מען פלעגט אים בעטן **איבערזעבן** א פדיון וועגן ענינים גשמיים פלעגט ער נעמען, אבער א פדיון אויף ענינים רוחניים פלעגט ער ניט נעמען, טענה'דיק אז דאָס קען אפילו דער איבערשטער אפלין אויך אויך ניט, כמאמר² הכל בדי שמים חוץ מיראת שמים. -

דער אמת איז אבער ניט אזוי. כשם ווי ישראל אוריינתא וקוב"ה כולא חד, ניט נאָר וואָס ישראל מתקשרים באוריינתא וקוב"ה, נאָר טאָקע חד ממש, אזוי איז אויך די התקשרות פון חסידים מיטן רבי'ן, ניט ווי צוויי זאכן וואָס פאַראייניקן זיך, נאָר עס ווערט כולא חד ממש. און דער רב איז ניט קיין ממוצע הממחבר. במילא איז דאָך ביי א חסיד, ער מיט דעם רבי'ן מיט דעם אויבערשטן איין זאך.

- איר האָב ניט געזען עס זאָל זיך אזוי ריידן מפורש אין חסידות, נאָר עס איז א הדנש, במילא ווער עס וויל מרגיש זיין זאָל מרגיש זיין און ווער ניט, **[הערות המ"ל: בהרבה האו מחק כאן כ"ק אד"ש את החיבות "זאָל ניט מרגיש זיין", וכתב:] וויל אויך זיך ניט שפארן מיט עס, יהי לו אשר לו.**

במילא איז דאָך ניט שייך צו פרעגן א קושיא וועגן א ממוצע, וויבאלד אז דאָס איז עצמות ומחת אליו, ווי ער האָט זיך ארײַנגעשטעלט אין א גוף.

וע"ד מאמר הזה³ מאן פני האדון דא רשב"י⁴ אָדער ווי בעת השלחות איז אפילו מלאך נקרא בשם הוי"ו⁵ אָדער ווי משה רבינו האָט געזאָגט ונתתי עשי⁶.

און אזוי איז אויך ניט שייך צו פרעגן ווי ענטפערט ער אויף ענינים פון מטה וכדומה, וואָרים עס איז דאָך אן עצמות'דיקער פאַרבוך פון רבי'ן מיט חסידים. וואָס דערפאַר האָט ער דאָך אויך געזאָגט וואו אויך וועל זיך ניט געפינען, לבי אני צדיק.

1) נרפס בקונטרס למ"ד (ספר המאמרים - קונטרסים ח"ב עמוד 712). אנ"ק אדמו"ר מחורלי"ח י"א עי שיעט ואלו.
 2) ברכות לג. ב.
 3) ח"ד ל"ב, א.
 4) ראיתי בעלי נגלה מקשיין ע"י, ובריש גדולי: היתכן וכו' וכי' אבל פמרוש קיין זה גם נגלה דאוריינתא, והוא בודלשכלי כבורים פ"ה ח"ג: "ומה' בהיכל קדשו דא' ל' יצחק בל' לעיר בפנישתא מורשא דקיסרין.
 5) אח"ק סו"ס כה.
 6) ראה לקוטי תורה ויקרא ג, א.

הנהגה זו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה. ההנהגה הזו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה. ההנהגה הזו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה.

הנהגה זו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה. ההנהגה הזו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה. ההנהגה הזו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה.

הנהגה זו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה. ההנהגה הזו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה. ההנהגה הזו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה.

לחץ קטע מההצגים בתרגום לשון הקודש:

כשם ש"ישראל אורייתא וקוב"ה כולא חד", היינו, לא רק ישראל מתקשרין באורייתא ואורייתא בקוב"ה, אלא "חד" ממש, כד גם ההתקשרות בין חסידים לרב, שאינה כשני דברים המתאחדים, אלא נעשים "כלא חד" ממש. והרב אינו "ממוצע מפסיק" כל אם "ממוצע מחבר". ובמילא, אצל חסיד, הוא הורב והקמ"ה - כולא חד.

- לא ראיתי שיאמר כך בפירוש בתורת החסידות, אלא זהו "הרגש", ובמילא, מי שרוצה להרגיש כך - רחש, ומי שלא - אינו רוצה להתנווכח עמו, יהי לו אשר לו.

ובמילא אין מקום לקושיא אודות "ממוצע" - מאחר שזהו עצמות ומדות בצמנו, כפי שהעמיד עצמו ("וי ער האט זיך ארגינגעשטעלט") בנוף. ועל"ד מאמר הזה "מאן פני האדון היל' דא רשב"י", או כפי שמצינו שבעת השלחות בקרא אפילו מלאך בשם היל', או כפי שאמר משה רבנו: "ונתתי רשב"י".

אורייתא וקוב"ה כולא חד... ההנהגה הזו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה. ההנהגה הזו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה.

הנהגה זו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה. ההנהגה הזו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה. ההנהגה הזו היא חלק מההתאמה של ישראל לרמת החיים של המדינה החדשה.

החסידות. ואשר עונים שחסר להם בדיעות הברוא, שואלים הם מיד (לא בלשון המשנה עצמה, אלא): "מה לנו ללעין החו"י? נתנו להסתפק בלימוד התורה וקיום מצוות וננוגע לתפילה, הרי כלשון הידוע (המופיע בתשובה של אחד הראשונים): "אני מתפלל לדעת זה הנתנוק?"

ובשואורים להם שללימוד החסידות נוגע לדיעות סדר ההשתלשלות, הספדרות וכו' - עונה הוא: מה נוגע לו בכלל כל סדר ההשתלשלות? - וכפי שר"ק אדמו"ר (מהרש"ב) ז"ע אמר באחת מהחיזותיו, אשר אצל עולם"שע קיימים רק הקבל"ה והוא עצמו "אין דאס איז אינגאנצן"... - אשר על כן שואל הוא: מה נוגע לו מה נעשה בעולמות?...

צריך אם כן להביא לו עניין מסויים כהוכחה, אשר חייב הוא להגיע ללימוד החסידות עבור העניינים שהוא עצמו מודה שמוכרח להם. וכדלקמן.

א. ידוע אשר מצות תלמוד תורה היא מצוה עיקרית שמצותה כל היום וכל הלילה, ועד אשר מי שתורתו אומנתו כרשב"י וחבריו פטרו אפילו מתפילה⁹ (להלכה) וכו'. - אף מק"ש מכיון שז"ה שיונו זה שיונו¹⁰, והדבר החדש עבורו הינם "אפסיקין" מלימוד התורה הוא "לעשות לולב וכו'" כפי שמופרט בירושלמי.

והנה, ישנם שני עניינים, קריאת-שמע

אדמו"ר האמצעי לפעול עניין מסויים אצל החסידים, או אצל האבכים (כ"ק מו"ח אדמו"ר לא סיפר הפרטים שבוהו): הוא קרא למשרת ואמר לו: תגיד להם עדותי, אשר ארבע-עשרה שנה למדתי ונלה כל יום משמונה עד שתים-עשרה שעות בממנו

ניתן אפוא לשער, כאשר מדובר על בנו של אדמו"ר הזקן, אשר "האז מרשי לבנו בתכנה בני ובכ"ח³ ונשא תעניינים שמופרט שם, ובשיים-לב עד כמה אדמו"ר הזקן "האט זיך געקאנט" [= עסק בלהט] בלימוד גמלה דתורה - מובן אם-כן אלו כוחות, חושים ודחיות, עבור לאדמו"ר האמצעי.

ויש להוסיף - אשר ארבע-עשרה שנה אלו כולם היו לאחד גיל בר-מצוה, היית שלפני בר-מצוה המשרת לא ה' אצלו ולא ה' יכרל לומר עדות. זאת אומרת: שלאחר שנגשה בו שלוש-עשרה, למד ארבע-עשרה שנים נלה 8-12 שעות במשך המערת-לעת.

ניתן אם כן לשיער עד כמה השיג בלימודו! מובן אשר את כל זה "השקיע" לאחד מכן בחסידות, אשר כל התאמר בה מכוון גם על פי גמלה - שהרי אצל רבותינו נשיאנו התקיים "זה" המשכן אחד⁴ - אין אלו שתי תודות, כי אם הנלה והוסתר - חיוניות ופנימיות - היו לאחדים, חד ממש.

ב. בין העניינים שה"עולם"שע"י שואלים גם היום, הוא - מה חסר להם בלא לימוד

בפע"ח (קנו, ב). לק"ד ד"ה באור י"פ ולא תשבת (ויקרא ת"א ואלו).
 8) סו"ש תורת שלום ע"פ 194.
 9) שבת ג' א. טו"ש (ואדה"א) א"ח ט"ז ס"ז.
 10) ת"ת לאדה"א פ"ד ט"ז ס"ז.
 11) ברכות פ"א סו"ב. שבת פ"א סו"ב. וראה לק"ש ת"ז ע"פ 356 ואלו. וט"ז.

3) ערוך פ"ב מ"ט.
 4) תדומה כו, ג.
 5) סו"ש דמחודדין.
 6) ש"ת הד"ב סכ"ג. תובא נתי בסת"ש להצ"ע שרש מצות ההפלה פ"ח.
 7) ראה תתי קונטרס אחרון ד"ה להבין מ"ש

שלא כרגיל נשאר כ"ק אד"ש עד אחרי התחלים ואמר יחד עם הצנבר את התהלים היומי וגם את ג הפרקים הנ"ל.

לקראת תפלת מנחה התמלא הזאל הגדול ב-770 בקהל רב. והאווירה היתה מאוד מיוחדת והצינתי.

בשעה 12:30 נכנס כ"ק אד"ש לתפלת מנחה.

בסיום התפלה הביט כ"ק אד"ש על הרמקול (שהכינו לכל מקרה) ומיד קרבו המזכיר וכ"ק אד"ש פתח בשיחה ואמר שהיות והיום תענית שעות לכן לא יענב את כולם אלא משי דקות מכיון שגרה עת רצון, ודיבר על ההוראה מתוכה שצ"ל שמון טהור, היינו חינוך על טהרת הקודש, וכן על שלמות העם שלא לערב מתינוונים, וכן על שלמות הארץ. ואמר כ"ק אד"ש שהעיקר בכל תענית, שתהי' חוספה בהמדה ושקידה בנגלה וחסידות. וכן דיבר על פרשת השבוע. סיום השיחה בשעה 1:15 לערך.

כ"ק אד"ש עצמו גם כל היום ולכן (כנראה) התפלל ערבית בשעה שש בערב בזאל למעלה, ואח"כ הלך לביתו.

המשד היופן א"י בגליון הבא.

יש לך שמחה במשפחה?

יום הז'דרת, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיונות לתת הקדשה ב"יחי המלך"?

גם מתנה מקוריית, גם הפצה בקנה מידה עולמי וגם, והוא העיקר, עיני תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מדי"ט ליריעתך: ניתן להלק את ייחי המלך" כחשורה כשמותה כחוספת כיתוב על הכריכה הקדמית והאחורית

התקשר עכשיו: **778-6670** (718) **873-0823** (04) **עכשיו:** כ"ק: **778-6670** (718) כ"ק: **873-0823** (04)

והרי (א"ר)ניגונווארפון" ("ל"ב"ד"א עמיקתא²³), והרי לפניך ד"הלאי שתתא יציאתך מן העולם (בלא חסא) כביאתך לעולם²⁴ אין הוא שייך כלל... ומשום כך מרגיש חסרון עצום ("א גוואואלדיקן חסרון") ושלמות המצב שיכול להיות אצלך.

וכאשר רוצה לגשת ולהתחיל לחדש אודות עשיית תשובה (וכפי שהמ' אמרת²⁵ על הפסוק "להושיע משופטי נפשי²⁶"), אז ישנו ה"זר שבקרב²⁷ המנהל נגדו מלחמה, וכפי שאומר בתנ"א²⁸

ששתי נפשות נלחמות על האדם ועל גופו, והצד-הרע עורך מלחמה "בארצכם" - הוא רוצה "לקנות" את הרמ"ח אברים ושס"ה גידים עם הג' לבישים, שיהיו שייכים אליו בלבד.

יהודי שאינו לומד תסידות יכול להיות שבצים שנה ולא לטעום טעם תפילה כדו שעל-ידה מקיים מצות עשה מן התורה?

ואז, כשיע"י חתונות זו היא מוגיע להבנת שפלותו וחסדנותו זה נוגע לו באמת - אזי הוא מחוייב בבקשת צרכיו מן התורה, וכאשר הוא נעמד אח"כ להתפלל הרי הוא מקיים מצות עשה מן התורה לכל הדעות!

וכיצד ניתן להגיע לזה? הרי זה לאחרי ההקדמה דאמירת "מה טוב", הודי, פסקי דימרה וברכות ק"ש ללא דילוגים (אף שיש השלילה ומשם רמא", ומשם "מאמרא

20 סוף ברכות (סא, ריע"ב), תניא פ"א.
21 פסחים מג. ב. ראה תלמי פ"ט.
22 דרד חיים ע"י 10.
23 י"ע לשון המנחה - חגיגה ת, ב.
24 ב"ב קז, סע"א. אבות דר"ז רפ"ט.

יתכן ויחיה שבעים שנה ולא יסעם טעם תפילה כזו?
ג. ועד"ז בענין קריאת שמע:

במה-דברים-אמורים שזהו מדרבנן – כאשר אין הוא נמצא בהיכלו של מלך, ובמלא לא קיים הענין ד"מאן דמחוי במחוג קמי מלכא"³¹, וביחולתו להמצא בתנועה כאחד האדם, ככל האצות וכל המעים, ללא צורך בעמידה בתנועה דמסירות נפש ואהבה "בכל לבב ובכל נפשו ובכל מאד", היות וכאשר נמצאים מחוג להיכלו של מלך לא מחוייבים להמצא בתנועה דהשתחו', ואין אסור לילך "במנועו". ובאבק שעל רגלי³², ואין אז פגיעה בכבוד המקום.

אולם כאשר נכנס לחוץ הציבור, ומה עוד אם נכנס לבית המקדש, ושם מתחלק בעליו כו', חרי לא רק שעובר בה על ציווי דרבנן, ועד"ז³³ ההכרח לשתחוות הוא לא מצד ציווי דרבנן, אלא מצות עשה מן התורה, אשר רקקה אסורה, וכן שאר העניינים האסורים מצד כבוד ומורא המקדש³³.

ובמהאם לזה: כאשר האדם מגיע ע"י התבוננות – אשר חסידות מורה בזה את חדר – לענין של "זבנו בחדת מכל עם ולשון וקובנתו". הבהיר בעמו ישראל באהבה", קירוב כפי שהקב"ה רוצה וכפי שהקב"ה יכול – אזי הקייאת-שמע שלו היא באופן, אשר לא רק "אהבת... בכל לבב ובכל נפש", אלא גם "הכל מאד" והמסירות-נפש ב"הוי, אחד", ועלכ"ל ב"הוי, אם שמעו תשמעו" ו"פן יפחה לבבכם" – הווי הכרחי שהוא מחוייב בה ע"פ דין תורה – מצות-עשה מן התורה.

באשונים ואחרונים החתרים בזה) –

במילא, פתח הוא את תפילתו בהתבוננות ד"הודו לה' קראו בשמח" – שאפילו בכל העמים ידעו את "עלילותיו".

אח"כ מגיע לפסוקי-הזמרה – בהם מתבונן אשר "יזים קודן לעמו" בה בשעה שלל הבריאה מאיר רק "הודו על ארץ ושמים", ואפילו בחינת שמח "עשג שמו לבד".

לאחר-מכן הוא מגיע לברכות ק"ש, ומתבונן בשרשה של נפשו הבהמית, האופנים, היות הקודש והשרפים, שעומדים בתנועה ד"קדוש" או "ברוך", ואילו אפילו כל הענין נעדר לגמרי, להיותו מתעסק רק בענייני עולם-הזה, ובמילא יוצא שהוא עני ומדוכא, אין לו לגמרי ולהלוטין מאומה.

– וכאן נפעל אצלו ה"יבכה יבכה במח נפשו"², יש לו תארה וצמאן "בארץ צ" ויעייף בלי נים"²⁹, ואז מתפלל לברוא עולם שירדה את צמאנו וישביע את רעבנו, מכיון שלולא זאת לא היזק נעמד (ע"ד הפתקא שר' אייזיק מהמלול שיגר לאדמו"ר הזקן³⁰, ובה כתב לו שנוגע לו בפשוט ממש שיענה לו על השאלה ששאל אצלו).

וענין זה שייך לכל יחודי, אפילו לפשוט שבפשוטים, שהרי כנסת המדולה תיקנו את נוסח התפילה השווה לכל נפש, כדי שאפילו בזמן הגלות ע"י התבוננות מ"מה טובו" ועד לשמונה-עשרה יוכל האדם להרגיש ("דערפילין") שתחסר לו בכל העניינים;

אשר ע"י תפילה כזו הוא מקיים מצות עשה מן התורה, פעמים ביום, שאצל יחודי שאינו לומד חסידות (א"ן עולם-שער איד")

(31) ראה תנינה ת"ב.

(32) ברכת פ"ט מ"ה.

(33) ראה רמב"ם הל' בית הבדירה פ"ג הל'ב.

(29) תהלים ס"ג ב.

(30) ראה ריב" פ"ב, רובא בסוף ספר שני

המאורות.

.. אני מקוה שלא ביקשתי יותר מדוי ברכות... כ"ק אד"ש: [ספור לו הספור על יעקב אבנו שביקש הרבה ברכות וקיבל עוד יותר]. ובירכו שכל הברכות יתקיימו ושישפיע על אנשים אחרים אפי' על פסוסיאטורים...

כ"ק אד"ש: היות והתוכה מתקרב, ונתהגים לתת בו "התוכה געליש" - אזי אתן לך את זה עכשיו [ונתן כ"ק אד"ש דובר אחד לפתפסור ודובר אחד לאשתו].

לפני זמן מה החל לפעול באה"ק (במגדל העפיק) "יעד להפצת שיחות בלה"ק", ובמענה על דו"ח מפעולתם ענה כ"ק אד"ש:

1) בודאי כ"י בהתדברות כדבעי עם שאר המתעסקים בזה – ועיין קונטי החלון – הנחיצות וההצלחה ע"י. אולי כדאי לצרף רשימה מה שהח"ל כבר והכתבת להזמין כו'.
2) נתי ותי"ח ודבר בעתו – בתחילת תקופת ויעקב חלך לדרכו. אזכיר ע"ה"ע.

א"ש, מ"א, מ"ג: גם הערב קיבל כ"ק אד"ש אנשים ליחודות. לא שגרמו לו נזק במשדרי העיתון אמר כ"ק אד"ש שמכאן ולהנא ירפיס (בכל שבעה) איזה ענין על פרשת השבוע וזה יעזור לו. אח"כ אמר כ"ק אד"ש שכתב"ל (הנזק וכו') ה"י עד י"ט כסלו, ולאחר י"ט כסלו מתחיל "יפד בשלום נפשי".

א"ש, מ"ג, מ"א: אחרי שנכנס כ"ק אד"ש לתפלה קודם תחילתה הכריז ר' דוד רסקין בנוגע לתענית שעות שנקבעה למחרת שעל כל אחד לקבל ע"י את התענית ע"י אמירה בפה ולומר בתפלת שמו"ע אחרי ה"הוי רצון" השני: הריני מקבל עלך להתענות מחר עד חצי שעה אחר הצות.

א"ש, מ"ג, מ"א: היום נקבעה תענית לשעות ע"יפ הוראת כ"ק אד"ש, וב-770 נתלו מודעות רבות של ועדי רבנים מרחבי העולם הקוראים לצום תענית לשעות ביום זה ולומר פירקי תהלים (כ', כ"ב וס"ט).

לקריאת התורה כנס כ"ק אד"ש כשהוא אוהז בידו הקי' בספר התהלים "יוסף תהלת" (להחיד"א). בעת קריאת התורה ה"י מבע פניו הקי' מאד רציני, והבטי הרבה על החזן ועל הקהל, גם הסתכל על השעון (שהורה 10:30).

בא הימים הסמוכים ל"ט כסלו (תש"ב) אמר כ"ק אד"ש לאי בחיזות:

"אויב מעו וואלט געוואוסט ווי נאענט משיח איז, וואלט מעו געטאנצט אין די גאסען!" [= אילו היו יודעים כמה שמשח קרוב, היו רוקדים בהחנות!]

וברכה. ואמר לו כי"ק אד"ש: הרי הנד כהן, ואח"כ אמר: אילו תשאתיו אי"ז אצלי ואקרא את בשעת מנוחה, ואח"כ אשלח לכה בחורה. והוסיף כי"ק אד"ש: אבל זה (הברכה) שייך ככה; ואמר תי"ל: הרביית שלי אמרה פעם שאם-כן כל אחד יכרל להיות כהן גדול? ואמר כי"ק אד"ש: הרי "קלקלתן זוהי תקנתן" – כל יהודי אומר על עבדת הכהן גדול "ונשלמה פרים שפתינו". ואח"כ אמר כי"ק אד"ש: הנהגה צריכה להיות באופן ד"אל יבש מפני המלעגים", וכמ"ש אדה"צ במכתבו לרי' לוי"צ מבאודיטשוב ורי' ברוך פמלעזיבא, שהמאלה היתה מעם הקב"ה וזה הרי קידוש שמו ית', שאפילו גויים ראו זאת. בהמשך אמר לו כי"ק אד"ש: כשגויים רבים בנינו עצמם ומתפשים על מי להוציא את כעסם, הם מוציאים אותו על בני ישראל, ואם זה יסתגים באופן של שלום הרי זה יחסוד מעט (צעד) לבני ישראל.

להרי' הרפורונג אמר כי"ק אד"ש: המצב כיום הוא ששומכים על היחסד לאומים חטאתי, ואמרת שהיות וההלכה היא כך (שהו "חסאתי") הרי זה מוחלט; ויכולים לחתום על מה שחתמו ולקבל כל ההחלטות שקיבלו, אך היות שההלכה היא כך אזי "יעשי" אינו יכרל לשנותה.

וע"ז מ. פאפאן, הערב קיבל כי"ק אד"ש אנשים ליחודות, להלן רי"ד ממה שדבר עם כרי"ב (ע"פ השמועה):

לא אמר כי"ק אד"ש שצריך להסביר לעם (ורדד התקשורת) מה פירושו של חוק ההפלות ואת החסרון שבה כו'. תי"ל אמר שאפ"כ לא ישמעו לזה, ואמר כי"ק אד"ש: יעשו על כך אסיפת רבנים ויחליטו מה לעשות כו'.

פרפסור יהודי מדרום אפריקה העוסק בענייני מדיטציות (ברוח יהודית) נכנס ל"יחידות" דבר עמו כי"ק אד"ש באנגלית, להלן חלק מהדברים בתרגום חופשי:

כי"ק אד"ש: שכ בבקשה. **פרופסור:** אני מעדיף לעמוד. **כי"ק אד"ש:** הנני חושב שהעמדה תגרום לך לקצר בדיווח שלך על המתרחש בדרום אפריקה (כאן נתן הפרופסור לכי"ק אד"ש דיווח על הפעילות שלו בד. אפריקה).

כי"ק אד"ש: איד יחסיים בין תנועת ליוזאָוויטש בד. אפריקה לקהילה היהודית שם? **פרופסור:** יחסים טובים מאוד, מעט מאוד חיכוכים.

כי"ק אד"ש: האם יש לך קשרים גם באי"ז **פרופסור:** לא ממש, אך העברתי שם פעמיים שידורים ברדיו, וכן כתבה בעיתון. **כי"ק אד"ש:** השראליים אהבים אנשים דוברי אנגלית למרות שהם אינם מדברים אנגלית.

כי"ק אד"ש נטל את הפני שהביא תי"ל, הביט בו וברכו של הברכות ותקיימו. הביט בהפני ערד הפנים, אח"כ שאל: כמה אין פה דיווח על ד. מג? **פרופסור:** כי אמרו שלא לכתוב

תפשייתו... ובמילא לא חסד לו מאומה, ויש לו את "ל חון ביתו"³⁶, וכל העניינים נמצאים כמנוהים בכיסו.

וזאת פועלת החסידות – להוציא מטענת זו ולהעמידו בצירי אחר לגמרי, שאצלו יהי' ה"הוי' אחד ושמו אחד" בכל ענייניו, עד שזה יומשך – כניסח התפילה – ב"ברוך שם כבוד מלכותו" וירד גם "לעולם ועד", ובאופן של ענין וצחי לעד ולעולמי עולמים.

להי"ים, להי"ים!

ניגון נגון "שליש תנועות", ו"מיין ה"י"³⁷.

כי"ק אדמו"ר שליט"א אור להכריז: שכל אלו החולקים בעקבותיו בתורה ומצוות ובמדות יצליחו!

(אחרי שהכריזו, הוסיף כי"ק אדמו"ר שליט"א והכריז): **ודם על העלונה³⁸, זה נוגע לו ("דאס איז אים נוגע")!**

ניגון נגון אדמו"ר נ"ע (מורדסטוב), ואח"כ ניגון הבינוני.

המתנחלים ע"י ה"י גורזעפלי, ולכן יקח ה"קריבו קורב" אליו "לחיים" עבורו וכן הסתם ישלח לו גם המזונות, ושיהי' בהתנה ובתפילה מופלגה, ולא להתפלל מהתעלמות והסתרים ובמילא הם תבטלו, והמותר מה שפעלו עד עתה יפעלו כמה פעמים כפי, ובתוספתו של הקב"ה שהיא מרובה על תולקו.

פנה לא ואמר: אילו תעשה זאת אתה, הרי "חתנו כבתי" – תאמר "לחיים".
 38) אגליק ל"ק אדמו"ר מתרי"צ ח"ד ס"ע וס"ד.

וזהו מה שע"פ גולה, ע"פ שר"ע וע"פ קיצור שר"ע – מוסיפה חסידות בקיום המצוות שמוחזיקים בהם מדי יום ביומו, הן ק"ש פעמיים בכל יום והן תפלה ג' פעמים ביום – אשר החסידות מעלה אותם מסוג ומד מצוות דרבנן שיהיו מצוות מן התורה לל הדעות.

ז. וזהו ההכרח הגמור בלימוד החסידות – אשר לאמתו של דבר ה"י **בכל זמן**, וליאכ"כ עתה:

פעם – ה"י די בתהבונות ד"שאו מרדם עיניכם³⁴ כפשוטו, ותתקן ראו "מ"פ³⁴ בא אלך המוציא במספר צבאם".

אלם כעת, יתכן שיהי' "שאו מרדם עיניכם" עם כו"כ עינינו שבוה, ואעפ"כ, לא אז בלב שלא יגיע למסקנה "דאז מי ברא אלך", אלא יתירה מזו – יאחזו בקצה השני ד"כוחי ועוצם די עשה לי את החיל הזה"³⁵ אמנם הוא יהי' מונה ב"חיל" דהנהגה השגה בתורה ו"חיל" דקובץ מצוות, אך טוענת היא שזהו "כחי ועוצם די", מכיוון שניתנה לו בחירה

34) ישע"י מ, מ.

35) עקב ת. ז.

36) שיר השירים ת. ז.

37) כי"ק אד"ש מח"ס אמר לא: "בית רבקה" צריכה להיות בהתחבה.

לא אמר כי"ק אד"ש מח"ס: אחינו בני ישראל בסבת' דהיינו במדוק, עומדים לפתוח מסדות חדשים, וצריכים לקחת "לחיים" עבור מסדות אלה

מדר זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק עז"ה – נלכ"ע ביום כ' טבת ה'תשס"ב
 ולע"ז אורי אהרן זואל בל יוסף ארי' לייב – נלכ"ע ביום כ' טבת ה'תשס"ב
 וליבות משפחתם שחתו

כשבושרת שרלפה לא עורכלים שום חשבונות

פרסום ראשון בלשון הקודש - בעריכת מערכת "ידי המלך"

כאשר - רחמנא ליצלן - בעלת שרלפה, רואים בטבע האדם שהוא אינו נעמד להציל את תפציו באופן מסודר - אשר בתחילה מחפש במגורה שבה מונח דבר יקר ולאחמ"כ הולך למגורה שני' שבה נמצא דבר שאינו יקר כ"כ (כמו הקודם) אך גם הוא חשוב - אלא הקב"ה הטביע בטבע בני אדם שכאשר בושרת שרלפה איזי מליד "יפקח מן הבא בידו" ו"מצורה הבאה ליד אל החמיצנה"².

והנמשל: גם כאשר אפשר לערוך חשבונות - חשבונות שאינם אמיתיים או אפילו חשבון צדק אמיתי - שבשנים כתיקונם ה' צריך להיות סדר שונה, הרי זה לא נוגע ל"שעת חרות", שעה בה הקב"ה שורף את שיירי הגלות האחרונים, ורצה שיהיו ראוים ל"אתם תלקטו לאחד אחד בית ישראל"³ וכמו שרש"י מפרש⁴ שהקב"ה אוהז ביד כל אחד ומוציאו מהגלות.

אמנם, גם מצד היהודי צריכה להיות איזו הכנה, "יפקח מן הבא בידו", ועל כך אומרים שהגוי כבר הזמן לקדש את שמו של הקב"ה באופן שגם אינם-יהודים יראו זאת, על-ידי שהיהודי יהי' יהודי באהלך ויהודי בצאתך, עם "אנן יעקב" ועם כל התקף בונגע לשמו, לבשו ולשונו, וכל הענינים שבכותם יצאו בני ישראל מגלות מצרים⁵, "כימי צאתך מארץ מצרים"⁶, ובודאי שניתן הכן לבצע זאת בשלימות, וכאמור לעיל - בשמחה ונטוב לבב.

וזו גם יזון, יקדים וימחר את קיום הליקוד ד"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"^{*}. (תרגום חפשי משיחות י"ט כסלו ה'תש"ט - בקלי' מונגה)

- 1) פישתנו לב, יד.
 - 2) ראה מכלילת (ורש"י) בא יב, יז, וראה בלק"ש חל"א ע' 230.
 - 3) ישע"י, כו, יב.
 - 4) ועבים ל, ג.
 - 5) ראה פס"ז (לקח טוב וזר"א ג, ו. וראה בתוסמן בלק"ש חל"א ע' 230).
 - 6) מכה ג, טו.
- * ערך מהתעודות ז' - ראה ביומן תשי"ב המופיע בבליון זה (ע' 24).

לפניכם פרק י"א מ"יומן תש"פ" משי"ק פ' וישלח - עד עש"ק פ' וישב
 היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מדי שבוע
 עריכת היומן נעשתה ע"פ מסי' יומנים של אג"ש והת' אשר שהו באותה תקופה
 ב"בית חינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים
 מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב
 לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגאות מי יבין"
 וזאת למודעי: בתוך היומן מובאות נקודות קצרות מתוכן שיחותיו של כ"ק
 אד"ש בתרגום חפשי ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה
 [תודיענו נתונה לארכיון "יעד שיחות קודש" אשר הזאיל לפרסם יומן זה ע"ג
 גליונו. היומן כולו יפורסם א"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]
 נצרך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימות פרטיות, כלי אחריות'
 א"ש א"ק פ' ושלח ת"ט סוף: בנקודות התפילה הודיע כ"יק אד"ש שבשעה 1:30 תתקיים
 מוצב, והביט כ"יק אד"ש לשם זמן מה בתמי, ואח"כ נכנס.
 התודיעות.
תודיעות: בשיחה א' דיבר כ"יק אד"ש על העלוי המיוחד שבשבת זו - ערב י"ט כסלו,
 זמן הפתיים לקבלת החלטות טובות בקשר עם י"ט כסלו ותוכנה, ובסיום השיחה החל
 שיחה ב' - ע"ד הקשר דשבת זו מצד עצמה עם י"ט כסלו ומועד עמד".
 כ"יק אד"ש לנגן את הניגון "ואתה אמרת היטב איטיב עמד".
 שיחה ד' - ההוראה מקבעת י"ט כסלו ביום א', ובסיומה הורה כ"יק אד"ש לנגן הניגון
 "בד בסחר גר".
 אח"כ אמר כ"יק אד"ש מאמר (כעין שיחה) ד"יה "פרגלא בפומי דרבי כר".

הצורך לפעול במהירות למען חינוך ילדי ישראל

כאשר מתאספים כיום לדבר אודות מצב היהדות, על יהודי לדעת שבמקום הראשון,
 השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי צריך לעמוד
 הענין של חינוך ילדי ישראל, שהרי זהו ה"עשרה שנקראים חיים" ו"עשרה שנקראים יקר"
 (מדרש תהלים קמז).

ורק לאחר שיעושים זאת - אפשר לגשת לכל שאר הנושאים הטובים והחשובים.

ולא כפי שנוהגו בנינוסים כו', שרק בסוף הכינוס, כשרוב המשתתפים כבר עזבו,
 והאנשים שנתהו כב עייפים - נזכרים שיש לדבר על ענין החינוך, ואז כשרואים שאין ענין
 לדבר על זה עכשיו, אומרים שישאירו זאת לשנה הבאה...

אך הרי אין כלל "שנה הבאה" - כיון ש"תה זה עומד אחר כחלני", תה בא משיח צדקנו
 וכבר יגאל אותנו מהחושך כפול ומכופל של הגלות!

אבל, טוען הו"א: מה גלות, איפה גלות? מעולם לא היתה לו תקופה כזו טובה ("גור-
 טיים") כפי שיש לו עכשיו - הוא יושב בראש, יש לו כל מה שבבצעונו ומאומה לא חסר לו,
 ומדוע תחסר לו ביאת משיח צדקנו?!

הרי כבאשר משיח יבוא הוא לא יתפוס מקום, ויפסיק להיות "קאפאעליש-מאכער" (י"צור
 כובעים!) - ואם-כן, הוא אינו זקיק לכל הענין!

ובניתיים מסתובבים ריבוי גדול של ילדי ישראל אשר אינם מקבלים שום חינוך יהודי,
 והוא אינו עושה כלום כדי להכניס עוד ילד יהודי ב"צבאות השם"י! הרי עי"ז הוא מעכב את
 הגאולה ברגע, ומעכב את הלל עם אביו ואמו, עם העסקן עצמו, עם משיח צדקנו ועם
 שכינתא - בגלות!

. . ויה"ד שלא יצטרכו לדבר על כך שוב בשבוע הבא, כיון שיבוא הפתרון לזה עי"ז
 שהדבר יתקן, או כיון שעד אז כבר יבוא משיח.

ומה שיהי' קשה (באם יבוא משיח): כיצד משיח יכול הי' לבוא בשעה שהעסקנים לא
 עשו מה שהם היו צריכים לעשות בנוגע לחינוך?!

אזי לשם שיהיו אז קושיית אחרות, תהי' גם קושיא זו! והלואי שלא יהיו קושיית ודאנות
 גדולות יותר מקושיא זו.

ובפרט גם שבדאי לפני באת משיח צדקנו יבוא אלי, תנביא, שתשבי יתרו קושיית
 ואיבעית.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ וישלח ה'תשס"א - בלתי מוגה)

נעת הילדים אינם 'רכים'

כאשר יקוב פגש את עשיו, הוא (יעקב) ה' מוכן כבר ללכת אל הגאולה האמיתית והשלמה, והטעם שלא יכול עדיין ללכת אז אל הגאולה, כפי שהוא אמר לעשו: "כִּי הַיְלִידִים רַכִּים גו'²⁰."

וזהו מובן, שכשיגיע הזמן שיצטרפו כבר ללכת אל הגאולה האמיתית והשלמה – הילדים לא יהיו 'רכים'.

שלו עכשיו, ברגעים האחרונים בגלות, שתנה זה משיח בא (אָט קומט משיח") – אזי הילדים שפעם היו 'רכים', עתה אינם 'רכים', והם מחכים למשיח בתשוקה גדולה³.

ולא רק ש**מתלים** לו, אלא גם **תובעים** שכבר יבוא, וצועקים ושרים את-זה בשמחה גדולה, ובשפת המדינה כדי שגם גויים ישמעו ויבנו זאת.

ובדאי שאיבנו שבשמים השומעים את ההילדים צועקים ושרים זאת – יקיים את ה'נער ישוראל ואוהבהו'⁴ ויציאם מהגלות ויביאם אל הגאולה האמיתית והשלמה,

ובנוחם – יוציא גם את "קניזו", כיון שהם (הילדים) הליווה תחלה⁵, וכולם יחד ילכו לקבל את פני משיח צדקנו.

(תמונת חפשי משיחת ש"פ וישלח ה'חשם" א - בלתי מוגה)

- 1) פרשתנו לג, ד.
- 2) שם, יג.
- 3) בפי"ז ראה גם ב"חיי תמלי" שו ע" 3 וואלד.
- 4) חושע יא, א.
- 5) שמו"ר פי"א, יב.

אכן נדפס בעיתונים ש"אט אָט קומט משיח"

. . . ידוע פתגם בעל הגאולה שכאשר יבוא משיח צדקנו יודפס הדבר בעיתונות!...

ולענין – שאכן נדפס כבר בעיתונים ש"אט אָט קומט משיח"י – בדואר ילמדו בה פירושים, אבל אעפ"כ כו'.

. ואף שלכאורה אינו מובן מהו העילוי שיודפס בעיתונים אודות ביאת משיח צדקנו –

מהו הערך של "עיתונים" כשמדובר אודות ביאת משיח צדקנו, ונפרט שתבשרה על ביאת משיח צדקנו תהי' ע"י אליהו הנביא מבשר הגאולה! – אבל אעפ"כ כך אמר אדמו"ר הזקן!

אבל לאידך – מובן ופשוט שהענין הוא עצם הענין דביאת משיח, ולא מ"ש בעיתונים אודות ענין זה.

(קטעים משיחת ש"פ וישג, כ"ג כספרי ה'חשד"ח - בלתי מוגה)

א"י בנוסח מסייגים (שק"י מחצאיאת), אזי דוקא ה"שביעים זאבים" עם כל מדינותיהם כן רישמים ענין זה כפי שהוא **במציאות** (האמת שקרה בשכם), ותיירה מזו: בשכם גופא הוא עצמו (ראש העיר) וביי ביתו הסביב מיד את פידוש הדברים (כוונתם האמיתית), והתקרה היחה כלל-הפתות דבר כ"י בולט יעכב אותם מלהמשיך הלאה בדרבם,

ובכל-זאת הם ממשיכים לילך באותו כיוון, והמנא-ליציל היל"ת!

ח. ומסייגים בטיב: יהי רצון שכשם שראינו אצל בעל-הגאולה אשר הענין שאותו ניצלו המלשיגים עלי – שיהלכו נגד התורה – כדי להכניסו למאסר (ענין צדקת אה"ק), ולמרות שראו שהשיבושו במאסר בלל הלשנה זו (בין שאר הטעמים השונים), אם-כן, הדי לכאורה ישנו הציווי ד"אל תתגרה בגוי קטן"¹⁷ עאכ"כ לא עם ממשלה שלמה כו', אעפ"כ כשיצא מהמאסר כתב מיד במכתבו הראשון שבו הודיע על גאולתו, שהזכות אשר עמדה לו היא משלוח הכספים לארץ ישראל (שהיתה אז תחת שלטון תורכי שלחמה ברוסי), ובמלא מובן שזו לא נאמנת כפולה (יאָבֵל לויִעלֵסִי" – למדינה בה גרים ולא"י), וגם מובן שעל"י מתוסף בתוקף המדינה בה גרים.

וזהו החוראה בתורה לענינו:

אותם יהודים המתגוררים בארצה ומגיע אליהם היצר-הרע כשהוא מלוּבש בכל מיני איצטלאות, ומשכנעם לנצל את השפעתם כדי לפעול על היהודים בא"י לוותר על עוד חלקים לחזק את דעת "המדינאים" המצאצאים בוּאשוינגטון ורוצנים ללחוץ על היהודים באי-ישראל להתקפל משום שזה קשור ל"שלום",

– עליהם לרצות, שהיות ונפסק פסק-דין ברור בשולחן-ערוך¹⁸ שזה גורם ש"תפתח תארץ לפניהם" – אזי אין ליהודים ברירה, כיון שזה ענין הנוגע לפיקוח-נפש שלהם, אלא לעמוד כנגד (ויצאין עליהם בכלל זיו"ן)!

וכאשר לכו בדרך התורה ויגשו ויסבירו זאת באותיות אלו לשרי הממשלה ולעמדת באשה, בוּאשוינגטון, בלונדון או בעיר-הבירה באזה מדינה שתהי' ל"י, הרי זה בדוגמת מה שאדמו"ר הזקן כתב במכתבו¹⁹ תל"ט²⁰ ש"זכות ארץ הקודש עמדה ל"י, ועי"ז ניתנה לו אח"כ האפשרות, הרישון, האישור והתנית-כח לעשות זאת גם הלאה (וכידוע שהיא קיבל כתב הנגה מהממשלה בפעטען בורג שיסייעו לו בכמה ענינים, בתוארי כבוד וכו"ב).

וכן תחה לנו, שכשילך בדרך התורה שהיא ונחית ו"לא תתא מחלפת"²¹ – יהיו אותם תוצאות: אי-על-פי שזה אירע לאדמו"ר-הזקן לפני 181 שנה במדינה אחרת עם חוקים אחרים ואנשים אחרים – אעפ"כ "**התורה הזאת לא תתא מחלפת**".

(קטעים משיחת י"ט כספרי ה'חש"ח ב' בתמונת חפשי - בלתי מוגה)

17) ראה פסחים קנ"ג, א.
 18) א"ח סכ"ט.
 19) "היום יום" – יט כספרי, אה"ק אה"ז ע" צ"ח.
 20) תמנא בתחנותו בתחילת שיחה זו (שיחות קודש" תשי"ח ח"א ע' 558).
 21) עיקר חטי מ"יג עיקרים. וראה רמב"ם הל' יסו"ת רפ"ט, הל' מלכ"פ פ"א סח"ג.

את העובדה שביואשוניגסטון גזפו בהם על-זה (שמסרו שטחי נפסי לפני הזמן שסוכים). מעלמלים כדי שלא יתפרסם הדבר, ועאכו"כ שאין לזה שום השפעה על פעולתם והחמתם בפועל.

ומיד אח"כ נוסף הכשילון הנ"ל, וערה מתכוננים לעוד כשילוונות, ועוד מלבישים זאת באציטלא של יראת-שמים: "צעה ישראל לא ישקר ולא ינחם"13 – והרי חתמו על הנירו!

מה זאת אומרת "חתמו על הנירו"14? הרי הצד שכנגד הפך את ההסכם כמה שעות בלבד לאחר חתימתו?

ואעפ"כ הוא אומר בפירושי "אכלתי ואכל עור"14...

– בשם מי הם החתומים?

כאמור, זהו ענין של "מצוה גוררת מצוה", וכפי שהמשנה¹⁵ ממשכה שכן הוא, רחמנא-ליצלו, גם בהיפך המצוות.

1. עתה התדרדרו למעמד ומצב כזה שכבר אין על מה לישאת-ליתת, משום שהצד השני תובע בפירושי את הכל.

2. וכלבאים – יהודים תמימים מארה"ב ששמעו זאת בעצמם מהאינים-יהודים בוראוניגסטון – וטוענים: הרי גם האמריקאים אינם רוצים שתמסורו שטחים כי זה מגביר את כוחה של מצרים על חשבון חשיבותה של ארצות הברית, ובפסד לאחרי המחפצה בפרס, עונים הם: הרי "צעה ישראל לא ישקר ולא ינחם", וצריך לרדוף שלום – לכן כדי להבטיח "שלום" עבור הנכדים לא מתחשבים בשום חשבונות!...

אך האמת היא: הלוחא, רחמנא-ליצלו, שדוד זו תחזיק מעמד עד הנכדים... איננו רוצה לבטאות בפה עד כמה המעמד ומצב הוא אינם נורא! לא רק מצד המצב בהווה, אלא אינם נוראין מה שמתכוננים לעשות היל"ת בעתיד (מחר, מחרחיים ובימים שלאח"כ) במסירות ענין אחד, שני, שלשי רוביעי, היל"ת, והי"ד שיקקיים "עוצו עצה ותופר"16.

3. כאשר מותרהש מאורע בולט, ושואלים אותו מדוע סיבכת עצמך כ"כ בשכס: בתחילה לא תניחו לאף יהודי להתיישב שם והעמידו אנשי צבא כדי למונע זאת, ואח"כ כשמילוח (ראש העיר) אמר דבר פלוני איז הלכו לקצה חשינו!... הרי לכחלילה אמור לך: או שאינן מתחיל בעל או שאאתה מתחיל ומסיים עד חסוף?

אז המתנינו רגע כממאר, זמן מהלך מל, שני מילים או ד' מילים וכיו"ב, ולאחמ"כ יצאו וביטלו את הפעולה מעיקרה!... הלוחא שהיו שותקים לכל-הפחות, ולפועל הזקוק להסביר זאת בטעמים שונים של "חוכא ואטלולא", שכולם יודעים שאינם אמתי.

הרי לא חיים ב"ל אמות מסוגרות שבהם מה שמחליטים כן יקום, אלא חיים במקום פתוח וכולם יודעים מה קורה שם (בא"י), וכאשר מצווים לרשום במקום פלוני (בעתוני

עבודה מיוחדת להביא ההתמלות בפועל בעולם

... אף שמעז יעקב נגמור ונשלמו כל ענייני הביורור וכבר אז (כשוישילח יעקב) היתה יכולה וצריכה להיות הגאולה ושלכן שלח מלאכים לעשו להודיע שהגיע הזמן ל"יעל משתעיים בזה ציון לשפוט את הר עשוי", ו"ביקש לישב בשלורה"17. מ"מ, לא בא ענין זה בפועל מצד (וב)העולם.

אבל, לאחרי "מעשינו ועבודתינו"18 דלל ב"י במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד לאחרי גילוי תורת החסידות בי"ט כסלו, שאז התחיל עיקר הענין ל"יפוצ מענינותיך חוצה"19, ומוסיף והלך ע"י רבתינו נשיאינו מודר לדור, עד לכ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו הופנו המעיינות חוצה בכל קצוי תבל – כבר נגמרו ונשלמו כל הענינים גם מצד (וב)העולם, כפי שהודיע והכריז שכבר נשלמו כל ענייני העבודה, גם "צמצוח הכפתורים", והכל מוכן לביאת המשיח.

ומזה מובן שהמשך העבודה העבודה שלאח"כ (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה בלתי דלועה ומובנת כלל) אינו "עבודת הביורורים" (שהרי כבר נסתלמה ונשלמה עבודת הביורורים)20, אלא, עבודה מיוחדת להביא ההתמלות בפועל בעולם.

... בימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש3 – היינו שיושיבים יחד עם הקב"ה (ישראל וקוב"ה כולא חר"י) ב"שולחו ערוך"4 לסעודת תישווא, הסעודה דליתו וישור חבר ויין המשומר, שביטוימה "אמר לו (הקב"ה) לדוד (דוד מלכא משיחא) סול (כס של ברכה) וברך, ואמר להן, אני אברך ולי נאה לברך, שונאמ"5 כוס ישועות אשא ובשם ה' אקור"6.

- קטעים משיחת ש"פ וישלח, ט"ז כסלו ה'תשנ"ב – חמוה)
- 1) ראה ספר השיחות תורת שלום שיע"י 112 ואילך.
 - 2) במל"ק"י מאופו עבודתו של יעקב לאחרי **השב** שקשו נתברך כבר. גם לאחרי ששבו תמלאים ואמר ש"לא נתברך עיקרין כלל – שלא עסק ב"עבודת הבוראים" (לכר את עשו), אלא עסק בהילאת מיני להמשיך מיד דמיון דתרו"י ע"י המתנה (תו"א פישתנו כר, רע"ח).
 - 3) כלומר לא – בלבד שישלמה העבודה וצריכים לפעול הגילוי בעולם (במיל), אלא יתירה מזה, שישנו כבר בפועל ובגלוי, וצריכים רק לפתוח את העיניים, כי **מכבר** "צונו לבס" . עינים לראות"
 - 4) ובפרט לאחרי שלמות העבודה בכל הדורות בקיים הישילוח-ערוך" (הריבית (ויסוף) עם "המפה" שעל הישילוח-ערוך" (חמתו הרמיה) על הש"ע (דב"י) –

15) אבות פ"ט מ"ב
16) ישע"י ת, ג, 16

13) שמותל א' טו, כט.
14) ראה ב"ר סופ"ט.
15) אבות פ"ט מ"ב
16) ישע"י ת, ג, 16

זוהי הפעולה שתביא את הגאולה!

... כשם שבמלואכת הבריאה, הרי ע"י פעולה "קטנה" (הורדת הקורנס) נשלמה כל מלאכת הבריאה (י"ל ג' מלאכתו"), ומזה נכסו מיד ליישבות ביום השביעי¹, ער"ז הוא גם אצל בני"י, שכל יחודי הוא שלוחו של הקב"ה וכמותו דהמשלה (כ"ל בארוכה²), דגם כשמדובר אודות פעולה טובה אחת ויחידה, ואפילו כשהמדובר הוא בפעולה הכי קטנה שהיא לא יותר מ"כחוט השערה" – צרף הוא לדעת, שיכול להיות, שפעולה זו היא ה"מכה בפטיש", או יותר "קרוב" – "הורדת הפטיש" ל"יום שכולו שבת ומנוחה"³. וכפס"ד ברמב"ם³: "עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולו כולו לכף זכות וגם לו ולחם תשועה והצלה".

ערפ"ז יש לנו גם הסברה על כך שמרעישים ללא הרף ("מ'האלט אין איין שטוררעמען") שיהודי צריך "לדוף" ("דארף זיך יאגן") להוסיף עוד פעולה ועוד פעולה בתומ"צ, הפעת ההודות והמעיינות חוצה, ובפרט בשנה זו – בעניי "הקהל" ו"תשמה" (שמחה), כי ע"י אפשר להביא את משיח צדקו בדג א' קודם⁴.

דלכאורה: בני"י הרי מחכים למשיח כבר אלפי שנים⁴, וכבר עשו ריבוי תורה ומצוות במשך כל הדורות! ו"ע"פ הנ"ל הרי זה מובן: מכיון שמדובר אודות מילוי והשלמת שלוחותו של הקב"ה לעשות לו ית' דירה בתתונים – הרי הקב"ה אינו מוגבל האם זה יהי ע"י פעולה קטנה או גדולה, ע"י גדול שבגדולים או קטן שבקטנים – הרי יתכן, שפעולה קטנה זו ע"י ליד קטן תהי' ה"מכה בפטיש" שתביא את הגאולה!

[ע"י⁴*** תורת הביעש"ט הדורע"ט בנוגע לתכלית שלוחות וירידת הנשמה בגוף, שיכול

- 4) כמבואר בפשיטתו בנוגע ליעקב ונפשוטו של מקרא – פ"ש"י (לג' יד בסוף).
- 5) "יום יום" ה אייר. אגרות-קודש אחרות

לדפסיר בנינו חרילען, וכל ז' יומות למוח כפי. ואם הוא ממזיק ומחדר בו – ימחה כפיו באופן אחרים כגון אחרים – אבי לימחאת כפי"י שבו אביר לימחה בפטיש" שבת, ואבי ליחומרה" ויחודו"י (ויידערת החלכה) וכל...
 והמענה לזה – שהיא הנתנת: מכיון שלאחר ריבוי הדיבורים והפעולות כי עדיין לא בא משיח צדקו, הרי אין בירה אחת אלא להתנה באופן של "יירידות" ע"י גיפי שויע, כמובן, באופן שלמעלה מטרד מסודר כ"י ע"י ליער שקטו זה המונח בארזים – נעמט *** (מהש"ח שדפסה בתרגום) בתרגום תש"מ ח"א ע' 595.

הערות המ"ל:

- 1) בראשית ב. ב.
- 2) סוף מס' תמתי.
- 3) הל' תשבה פ"ח ה"ד.

* סוגי ג'ה בשיחה (סדר"ש) תשמ"ח ח"א ע' 139 ואילך].

** [הנהח בליל מוטה] ועד"ו בננו לידבר אודות באת המש"ח – דלכאורה, הדיבר בכל החיות והלחט כי שמש"ח צדקו בא תיפק תמיד ממש, וייע של יו"לויקיי"ט:]= פואתן. שהרי, כבר נאמרו דברים אלו ממש להמשיך ולדבר בזה בכל החיות והלחט כ"י, שבת לאחר שפתי:

אם הרוים בכל זאת לדבר על משיח צדקו – לא צריכים לעתק... אלא ויכלים לדבר בנחת ובמתנות, מהש"ח שדפסה בתרגום) בתרגום תש"מ ח"א ע' 595.

גוזלים הן בידכם!¹

ולכן טענתי: **מודע לא מרשים** (ההודים, לא הגויים) **ליישב יהודים בשכנם**! מנצלים את הקשיחות-עורף והמסירות-נפש המורשים בטבע כל יחודי כדי לא להניח ליחודים להתיישב בשכם, בהברון וברישונים העתיקה בכל ה"שטורעים" ובכל התוקף.

וכמדובר כמ"פ, כתוב בתנ"ך⁸ (או כפי שהם קוראים לזה ב"ביבלי"), שדד המלך קנה את דרושלים מארונה המלך בכסף שגבה מכל השבטים, ולכן היא אונה נחלקת לשבטים. שזה לא מדובר על ירושלים החדשה, כפי שנוקדאת, מחוץ לחומה, אלא זקא ירושלים העתיקה, עם הר הבית, מקום המקדש וכל השטחים שמסביב.

ועל-דד-זה בנוגע לחברון שאבחרם אבנו קנה אותה מעפרון ב"ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר"⁹, וער"ז בנוגע לשכם.

ד. והנה, כבר בשנים וחודשים שעברו הם נכסלו בתהנתם עם תושבי שכם. אולם, כעת לא הסתפקו בזה עד שהגיעו לכשלון הכי גדול שבו איבדו לגמרי את הכבוד העממי והצורה ("פארלירן לגמרי די פנים"), את התוקף ואת ה"אאו יעקב", את הקומה זקופה, וכל הלשוונות שניתן לקרוא לזה – המעשה שאירע בימים האחרונים עם ראש עיריית שכם¹⁰.

או שלא מתחילים, או שמתחילים ומסויימים. אבל בשכם היתה התחלה בתלישות של "זוהי בעינינו חנוכים"¹¹, ולכן מיד כשרמזו לאחר-מכן ממקום מסויים כך וכך, החלו לדון לבאן ולבאן, והסתייית הענין בהן שכתבו דף ארוך עם טעמים לבאן והסתרות לשם, שכולם יודעים שלא זה המצב ולא אלו הסיבות.

המניע היחיד לכך הוא: "זוהי בעינינו חנוכים!"

וכאן ממערה הצטדקות המובאת בספרי מוסר, שכאשר ל"קלוגניקער" (הערמומי – הצהר"ד) אין שום דרך להכשיל את האדם לעבור על דעון ה', אזי הוא מביא לו היתר מפורש מהתורה: כתוב בגמרא¹² "עבר ושנה . . . נעשית לו כהיתר", וא"כ, היות שכבר חטא דבר שלוש פעמים – הרי הגמ' אומרת שלגבי אין זה איסור, אלא "נעשית לו כהיתר"¹³... כל זה טוב בדרך הצחות, כששני בחורי-ישיבה מתנצחים בדברי היחוד; אך כאן מדובר על ענין של פיקוח-נפש.

ה. . . הצרה היא שנוסף לכך ש"אין פוצה פה ומצאפ" – הדבר עובר בקלות יתרה וכלאשר מישוה ניסה לומר מילה – ציון עליו לשתוק וכך זה נשאר.

... ("גלטיק")!

- 7) ב"ד פטיש"י, ז. יליש וישלו רמוז קלג.
- 8) ד"א"א, א, לא. ב.ב.כ.
- 9) חיי שרה כג טו.
- 10) **הערות המ"ל**: בהודש השוון (תש"ז) הביע ראש עיריית שכם (ד"א) תמכה בפנינו טורר שאריל בבבש
- 11) ילך יג. לג.
- 12) יומא פ, ב. וש"נ.

הכשלון הגדול בשכם

פרסום ראשון בלשוון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. במקום להשתמש ב"עם קשה-עורף" לקיים הציווי "אל יבוש מפני המלגנעגים"², מתעקקים לצגל זאת כדי ללכת נגד השכל הפשוט, נגד השכל הישר, והעיקר - נגד שכל התורה.

וכפי שרואים, שלא מסרו להם את השטחים 'סתם', אלא באופן של 'מחדדן' מן המחדדן' - כמה חודשים קודם הזמן שסוכם, והסבירו שזו הוכחה לכך שהיהודים הינם "רודפי שלום".

מה זאת-אומרת "רודפי שלום" כשזה בא על-חשבון סכנת נפשות, וחמנא ליעלן, של יהודים?

וכן בענין הכסף: נותנים להם כסף [כדי לקנות ממצרים תופט שמוציאים מהשטחים שימסרו להם], כסף שה' אפשר להשתמש בו עבור עניני תורה וירא-א-שמיים, בסתן וכל הענינים שהכל מורים שצריך לעשותם! והרי כל לירה שמוסרים להם נותנים אותה ל"חסד לאומים חטאת"³, כשהסכנה טמונה בה שכל רגע ורגע ניתן לעצור את ה"מלכודת"!

ב. . . . בעת שחתמו על החוזה האומלל ("קעמפ-דייוויד"), שעוד נקרא על שמו של דוד המלך... - ערכו מסיבה שלימה ("א גאנצע באנקעסט"), והזמינו אלי את כל השרים והרביים, ואחלו לעצמם 'מול-טוב', וציוו לערוך חגיגות ("הילולא") גם בחו"ל על אותו הסכם האומלל שמביא צרה ("אומגלוקי") - רחמנא-ליעלן - על בני ישראל, ולהבדיל, גם על הגויים.

והלואי שיפסקו הצרות ("אומגלוקי") שהיו עד עתה, ה"ל"ת, שמעלמיים אותם ("מ'מאכט דערפון א שא שטייל") כדי שלא ידברו עליהם, עד שקם עיונתנאי לא-יהודי ומפסיים אותם ב'טייטס'4, ואזי בלית-בירה מגלים אותם.

ג. ו"מצננה גוררת מצוה"5 - אח"כ בא הכשלון הכי גדול שיכול להיות, הכשלון בשכם. בקהדים:

סענתי כל הזמן שצריך לדעת אשר שכם שייכת ליהודים, והיא מאותם מקומות ספרדים שיעם-ישראל קנה בכסף מלא, וענין זה נכתב בתנ"ך⁶ בפרשה שזה עתה קראנו (בערב "י"ט כסלו) - שגם הגויים מודים שהתורה ("דער בייבל") היא "תורת אמת" - ששכם, נחלת יוסף, היא אתה מאותם המקומות ש"אינן אומות העולם יכולים להונות את ישראל לומר

1) תשא לך, ט.
2) טיש"רע ודח"ז או"ח במחלות.
3) משלי י"ג, ל"ג, וראח ב"ב ג', ב. וראח תניא ספ"א.
4) עתון נפון וחשוד באר"ה.
5) ל' השנה - אבות פ"ב מ"ב, הכולנה למשך שם (או ל' סניג תור - ראה לקמן טיש"ר).
6) וישלח לך, ט.

להיות שגשמה תרד למטה וחי' שבעים-שמונים שנה כדי לעשות ליהודי טובה פעם אחת. זאת-אומרת, שהגם שהיהודי למד תורה וקיים כל המצוות, קלות וחמורות - יכול להיות שעיקר שלחיות הנשמה שלו בגוף היא בכדי לעשות טובה ליהודי!^[1]

וידעיה זו גופא מוסיפה יחור מרץ וחיות לכל יהודי בעברדותו בפועל:

לחזק כל פעולותיו במילוי שליחותו של הקב"ה בעולם לעשות "דירה בתתוננים", ע"י קיום התורה ומצוות, והפצת היהדות והפצת המעלות הוצה גם ליהודים אחרים, עד גם בנוגע להפצת שבע מצוות בני נח אצל אינם-יהודים⁶.

ולא רק באופן "ד"יצא" - לצאת בעצמו לעשות השליחות, אלא "ד"ישלח" - לעשות (או לחזק) שגם אחרים יהיו (ויתר חזק ויותר בגלוי) "שליחים" של הקב"ה, ועד עם כחות "מלאכים ממש", כנ"ל*.

(משיחת ש"פ וישלח, ו"ד כסלו התשמ"ח - מונה, תרגום מאדית**)

מחרי"צ ח"ג ע"י קניד. ע"י רצה. ח"ד ע"י תקנא. וניד. 6) ראה רמב"ם הל' פלכים ספ"ח.

*) סעף יח"ד בהשחה תערה 52 (סד"ש תשמ"ח שם ***) התנגם ד"שיחה זו תומך ותמך מחד"ש על-דנינ. ע"י 144.)

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלמה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 778-6670 (718); ארץ הקודש - 0823-873 (04)

ספד "שיחות קודש" - חובה בביתו

לראשונה בתולדות חב"ד יוצא לאור סט מהודר שיקיף בתוכו את כל שיחותיו של הרבי מלך המשיח בשנים תש"ז-תשמ"א כפי שנאמרו בומנו ע"י הרבי (והלקם אף הוגהו על-ידו). כולל יומנים נדירים מכל השנים חמשת הספרים הראשונים כבר יצאו לאור וכעת עומל צוות מיומן ומקצועי על חמשת הספרים הבאים שעומדים לצאת בע"ה בקרוב בסך הכל ייצאו לאור כ-60 ספרים שיקיפו בתוכם אוצר בלום

כעת ניתנת הזדמנות חד-פעמית להצטרף לפרייקט במחיר הנמוך ביותר באר"ק: 873-0823 (04). כרדכי העולם: משרד ראשי, פקס: 363-3451 (718)

לערוך התזעורת הסידורת בכל ומקום מקום כלשוטו

והמעשה הוא העיקר¹: ... גימרי הגאולה י"ט וכי"ף כסליו, והמשכם בגימרים של"א"ז עד ל"ג למה תנוכה – יש לערוך התזעורת הסידורת² ("חסידישע פארבריינגענשיץ") **בכל מקום ומקום**, בכל מדינה, בכל עיר ובכל שכונה כו', ולא רק התזעורת גדולת במקומות מרכזיים ועיקריים, אלא בכל מקום ומקום כפשוטו, כולל גם שבכל מקום פרטי תהי' התזעורת באופן של "עיקר" (ולא באופן שמקום פלוני הוא "עיקר", משפיע, ומקום פלוני הוא "ספל", מקבל), ולא זו בלבד שאין זה גורע בה"עיקר" שבמקום שני³, ועד **שכולם** נעשים בבחינת יותר בשאר המקומות, בבחינת "קנאת סופרים **תרבה** חכמה"⁴, ועד **שכולם** נעשים בבחינת "עיקר", ועד ל"עיקר שבעיקר" – שאינו צריך לקבל השפעה ממקום מרכזי ועיקרי, כיון שנועשה בעצמו כמו המקום המרכזי והעיקרי, ע"י ובודגות שלימות הלבה שהיא (לא רק בבחי' מקבל, אלא) כמו החמה.

וכואי ונכון שכא"א יעורר התזעורת (ומה טוב – ג' התזעורת⁵, בתלת זמני הוי חזקה") – עם עצמו (בכל עשר כחות נפשי⁶), עם בני ביתו, עם חבירי וידידיו וכי"ב – כדי להדגיש עוד יותר שכא"א הוא גם משפיע (ע"י שלימות הלבה שעשוית כמו החמה), וכפי"ש⁶ (בשייכות להגאולה) "והשיב לב אבות על בגים ולב בגים על אבותם".

ובהתזעורת אלו יעוררו ויתעוררו⁷ ("איש את רעהו יעוררו"⁸) להסיף בג' הקיין דתורה עבודה וגמ'ת, כדשת חז"ל⁹ על הפסוק 'פדה בשלום נפשי', "כל העוסק בתורה ובממלות חסדים ומתפלל עם הצנור מעלה אני עליך כאלו פדאני לי ולבני כו", ועוד והוא העיקר, לא רק "כאלו פדאני לי ולבני", אלא "פדאני לי ולבני" **במועל ובמליג**.

ובפשוטו – שתדבק ומיד ממש (בהמשכה של התזעורת זו, עוד לפני תפלת המנוחה) מתקיימת בקשת עיקב (בשם ועבור ובשליחות כביכול דכא"א מישראל) "לישב בשלוח"

- 1) אבות י"א מ"א:
- 2) לועזי מפתח בגל הגאולה ע"ד גורל הפעולה
- 3) דהתזעורת חסידית יותר מפעולתו של מלאך מיכאל (אז"ל שלי ח"ג ע' תיג' ושי"א).
- 4) י"ב כ"ב, רע"א, גב, רע"א, ור"א אור"ת ויע"א רית, ב' ואילי.
- 5) אחת בעצמו ושתים ע"י שליחות, או שמתנתן בעצמו משליחות כיון שנועכות במונים שונים – בלי ייס כסלי, ביום י"ט כסלי, ובפתי קרוב לסימו ובאופן ייס כסלי, ביום ח' רע"א.
- 6) מלאכי בסופו.
- 7) ובלשון הרב הוא בעל הגאולה: "הו חיים . . . אשר בו . . . יתעורר אלפי לבבת בישראל לשתובה ועבודה שכל כו" (לקו"ד ח"א ט, ב).
- 8) ישע"י מא"ג, ו.
- 9) בפרת ח' רע"א.

כאשר רוצה ומצפה להיות בדרגת העלוי - שם הוא נמצא!

... והנה גם כשלא הגיע לדרגת הנ"ל, כי לא נקלטה עדיין בשכלו הסברה הנ"ל שהרידה בערה"ז התחתון שאין תחתון למטה ממנו, ובפטי הרידה שבקבוצת דמשיחא (שבועלים תחתון גופא) שהיא ירידה גדולה ביותר כמבואר בשי"ס וכפי שרואים זה גם במחיש בעיני בשר, היא רק בשביל העלוי שילכו אינה ירידה אמיתית, אעפ"כ מכיון שהוא רוצה ומצפה להיות בדרגת העלוי, הרי ע"ז גופא הוא נמצא בדרגה זו, כמאמר הביעש"ט שבמקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא. אמנם להיות להיות שישנם ענינים היעוניים המבלבלים ומסתוריים, הנה בה העצה היעוצה אין עומדין להתפלל אדם כל היום כולו, היינו שכל היום כולו יהי' להתקשרות [דהו מה שאמרו הלואי שיתפלל אדם כל היום כולו, וההנהגה הי' הכבוד ראש, כי בהתקשרות כזו כמו בעת התפלה, דע לפני מי אתה עומד], וההנהגה הי' הכבוד ראש, כי הכבוד ראש מחבטלים הדברים המבלבלים. ובפרט ע"פ תורת הרב המגיד שהכוונה ע"י הכבוד היא כוונת של רישיון שהרגש זה בא ע"י ההתבוננות שהשמה היא בכלבד ראש קודם כל רישיון דל רישיון שהרגש זה בא ע"י ההתבוננות שהשמה היא חלק אלקה ממעל [בתורת הרב המגיד שם מובא הלשון חלק אלקה ממעל, בלי חיספת תיבת ממש. ובה רואים את החידוש של רבינו הזקן בספר החניא שהוא התושב"כ דחסידות חב"ל], הנה ע"ז מתבטלים כל הענינים המעללימים ומסתוריים, ותיקף ומיד מתגלה מחשבתו [ששם הוא נמצא, כנ"ל], שמצד מחשבתו הוא בבחי' עלוי.

(ממאמר ד"ה [אך בגורל"ה ה'תשל"ה - חוגה סה"ח מ'זקוט ד"א ע' קמה)

הקב"ה מנענע בראשו שהוא המשכת העצמות...

... ע"י שהאדם מקיים את המצות הנה בתחילה הוא מחבר אותם עם העולמות, שהוא בתחילת העבודה ע"י עבודה רוחנית שהוא עבודת הקדשים, ואח"כ (ע"י קיומם בשמימיות) הוא מחבר אותם עם העצמות, והוא ע"ד מה שמצינו בתורה שדוד ה' מחבר תורה דלמעלה בקוב"ה, הנה כן הוא גם במצות, אשר קודם עשייתם, בברכת המצות אומרים אשר קדשנו במצותי, במצותי שנמשכו כבר בחסד עליון וממשיכים על עצמו ומחכים בעולמות, וע"י עשייתו את המצות הנה גם הקב"ה מנענע בראשו שהוא המשכת העצמות, וכן בתורה הקב"ה קורא לישנות כנגדו, וכן בכל הענינים הרי הקב"ה עושה מדה כנגד מדה, דהו שמצדו לישראל לעשות הוא עושה בעצמו, היינו שע"י עשיית איש הישראלי הוא ממשך אותו מחדש ובתוספות כח מהעצמות.

(קטע ממאמר ד"ה "באתר גני" ה'תשי"ט - חוגה סה"ח מ'זקוט ד"א ע' סט)

למולנו אלה - ימות המשיח

ועוד והוא העיקר – שתתקף ומיד נעשה בפועל ממש "פדה בשלום נפשי גו' כי ברבים חי עמדי", שכ"א משראל הוא "עמדי", עם דוד מלכה משיחא, ועם הקב"ה, "פדאני לי ולבני מבין אמות העולם".

ובפרט במינינו אלה – ימות המשיח – שבהם נמצאים עכשיו, וצריכים רק "לפתוח את העיניים", ואז רואים שונמצאת כבר הגאולה האמתית והשלמה בפשטות, וכל ב"י, "בנערני ובקניני גו' בבנינו ובבנותינו", מוכנים בכל הפרטים ופרטי פרטים "לגשת ולחשב אל השולחן" (צוויין און זעצן זיך צום טיש"), שולחן ערוך בכל מטעמים ובכל טוב, החל מעניני הגאולה, לזיתן ושור הכר ויין המשומר, ועוד ועיקר, "לדעת את ה'", "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

(משיחת מוצאי ט"ו-כ"ט קסלו ה'תשנ"ב, ב"יחידות" כפזית - מונה)

גם העבודה צריכה להיות נאמן ד"אחישה"

ידוע פתגם כ"ק מ"ח אדמ"ד נשיא זרנו – שונמצאים אנו במי חילות האחרונים, רחנה, מאחר שרואים שהגאולה תהי' באופן ד"אחישה", "מ"ד הו' נגאליו", "משיח נא" – מובן, שגם העבודה צריכה להיות באופן ד"אחישה", שזה אופן העבודה ד"בכל מאוהד", למעלה ממדידה והגבלה.

(משיחת ש"פ וישלח ה'תשס"ב - בלתי מונה)

בשר ודם שונמצא כבר בעולם-הזה הגשמי

. . . בהמשך לזה – יעלו עתה אלו שהקימו משקה המשיח עביר החנוניות בקשר עם פעולות דהפנת החורה והמייעניות חוצה, וכו'גל, וכריז אודת תוכן המאורע, והמקום והזמן, ויזמנו את כל המסובים, בתוככי כלל ישראל, ולכל לראש – יזמינו את משיח צדקנו! ויהי' שיעוד לפני שיבוא הזמן דהתעודיות אלו, תתקף ומיד בעלייתם להכריז ולהזמין כו' – יבוא ויתגלה משיח צדקנו בפועל ממש,
– בשר דם, שונמצא כבר בערה"ז המשיח, דמכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", על-כן צריך לומר שמציאותו (נשמה בגוף) קיימת גם עתה.

(משיחת ש"פ וישלח, טו"ב כסלו ה'תשס"ט - בלתי מונה)

(שקרין במנחה) **בפועל ובמלוי** (כיון שכבר לפני"ז נתקיים היעוד "יעלו מושיעים בחר ציון לשיפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"), ונתקיים "אך צדיקים גו' ישבו ישראל את פניו", בביהמ"ק השלישי, ושם תעוד ההתעודות המדולה דחנוכה בהמ"ק השלישי במעמד כל בני"י (י"ב יושבי' עליו"ו), עוד לפני ימי חנוכה, ובימי חנוכה יתוסף עוד יותר ("מוסיף וחלד") בשלמות הגאולה באופן ד"ילכו מחיל אל חיל ידאה אל אלקים בציון"12.

(משיחת ש"פ וישלח, ט"ז כסלו ה'תשנ"ב - מונה)

10) תהלים פז, ה.

11) עירובי לב, טע"ב.

"תכלית" היא – שמישח צדקנו יבוא...

ותהי' אצל בעלי-תשובה הסוד הוא – "צועק תענה מל", ויתירה מזה: "ט"רם יקראו ואני אענה".

ועפ"ז: מכיון שכל יהודי אומר בתפלתו "כי לישועתך קיניו כל היום", ותחזינה עינינו בשובד לציון ברחמים", ובלשון הידוע: "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח. . . אחכה לו בכל יום שיבוא".

– ובפרט ע"פ המבואר במדרש תהלים הידוע (וחובה גם בפירוש הרד"ק) אודת התכרח ותהינות ש"ב" יבקשו על הגאולה ובנין בהמ"ק (כפי שכבר נדפסו ונתפרסמו הדברים), והרי דבר ברור הוא שכל יהודי חוצה לקיים את ציווי חז"ל, ובפרט "א' געשמאקער ציווי"13 = ציווי נעים] אודות הגאולה ובנין ביהמ"ק –

סונעים יהודים ועושים "צענואלד": היתכן שמישיח צדקנו עדיין לא בא? "עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נישענו"...

ופשוט, שאין חנוכה לבה ב"טענות" למישהו, עאכ"כ להקב"ה?

חנוכה היא, אפוא, "טאפאר-דא-פלסאח" (הגידן על העץ, מעשה בפועל), "מ'מאנט תכלית" ... [= תביעים "תכלית" ה"תכלית" היא – שמישיח צדקנו יבוא ויגאלנו ויולכנו קוממיות לארצנו, בגללא דידן ממש, בשעתא חדא וברגעא חדא, "אור עם עניי שמיא", "אחישה" ב"אחישה".

(משיחת י"ט כסלו ה'תשס"ו - בלתי מונה)

